

תקוות מנחם

גליון מס'
235

ערש"ק פרשת ויקהל
כ"א אדר א'

הי' תהי' שנת אל-על* – שנת
ביאת ה'משיח (בג'מטריא)

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקוות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר משפטים – ג'

מחזור כ"ט שנה ז"ך

בעז"ה יום ב' פרשת ויקהל י"ז אדר א'

הי' תהי' שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בג'מטריא)

סיום הלכות מלוה ולוה (ב) והתחלת הלכות טוען ונטען

וסיום הל' טוען ונטען והתחלת הל' נחלות

ביום א' פרשת פקודי כ"ג אדר א'

בענין "הקהל" שכל עם ישראל נהיים קהל אחד; שלא
אומרים קהלים אלא קהל שכולם נעשים מציאות אחת
– אחדות ישראל.

האחדות ע"י משה

ב. וענין אחדות ישראל, שבויקהל משה, דומה
לאחדות שבפרשה הקודמת "ואתה תצוה", שמצד
"מתכיפין התחלה להשלמה" בש"ק פ' תצוה שסיימו
את ההלכות הקודמות – שאלה ופקדון, מיד התחילו
את הל' מלוה ולוה, וכתבנו בגליון הקודם שע"י
"ואתה" – משה רבינו נשיא הדור ו"רעיא מהימנא" –
ראש הדור, פועל אחדות בכל האברים, כל הדור כולו;
"תצוה" – מל' צוותא וחיבור חיבור של כל בני ישראל.
וכן "ויקהל משה"; ע"י ה"משה" ואתפשטותא דמשה
בכל דרא נפעל ה"ויקהל" האחדות בשלמות.

ב"ויקהל" – גם הילדים והילדות

ג. ואחדות ישראל זו מתחזקת ומקבלת תוקף עפ"י
שיחות² כ"ק אד"ש מה"מ, שב"ויקהל" זה היו גם מלבד
האנשים והנשים שכתוב מפורש גם הילדים הקטנים
הבנים והבנות, עפ"י מ"ש ב"אבות דרבי נתן"³ שב"כל
עדת בני ישראל" כלולים גם הקטנים (כהלשון שם
"הטפלים") וגם הם תרמו לנדבת המשכן ע"פ מ"ש
"ויכלא העם מהביא", שבזה כלולים גם הילדים.

ואומר אד"ש שזה כולל גם הבנים וגם הילדות
הקטנות, כמו שאצל הגדולים תרמו והביאו נדבתם גם
הנשים כמשי"נ: "ויבואו האנשים על הנשים", וכמו"כ
כשאומרים שהילדים תרמו- הכוונה גם הילדות, היינו

מחצית השקל – אחדות ישראל

א. בהמשך למ"ש בגליון הקודם (מס' 234) הקשר של
הלכות מלוה ולוה לפרשת כי תשא שבה למדו את רוב
הלכות אלו – שמלוה ולוה מבטאים את החסד
והאחדות והחיבור שבין יהודים; אהבת ישראל
ואחדות ישראל, ופרשת "כי תשא" מתחילה בפרשת
"מחצית השקל", שמורה בהרבה פרטים על אחדות
ישראל; שכולם נותנים סכום שוה "העשיר לא ירבה
והדל לא ימעט", וכל אחד רק חצי שקל, וכדי להיות
שקל שלם צריך להתאחד עם אחרים, ובשקלים קנו את
קרבנות הציבור שמשתיים את כל היהודים, כי כולם
שותפים בהם [וצבוי"ר – ר"ת; צדיקים, בינונים ורשעים]
– [ומצות מחצית השקל קשורה לחודש אדר ולפורים,
כדברי המשנה בתחילת מס' שקלים: "בא' באדר
משמיעים על השקלים", ובימינו נותנים בתענית אסתר
– ערב פורים, כי "קדמו שקליהם"!].

ובנוסף להנ"ל, הרי מסיימים הלכות אלו בפרשת
ויקהל שהיא ושמה מורים על האחדות של עם ישראל;
לכל לראש בפשוטו שמה רבינו הקהיל ואסף והביא
את כל עם ישראל למקום אחד, וכמו שכתוב כאן¹:
"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם
וגו'".

וע"י שמה רבינו הקהיל אותם למקום אחד הוא
עשה אותם לקהל אחד וכפי שמדייק כ"ק אד"ש מה"מ

* ע"פ הפסוק בתחילת הפטרת פרשת ויצא (הושע יא, ו): ואל על יקראוהו"
שמורה שהנביאים קוראים ומעלים את ישראל "אל עלי" – אל הקב"ה ועד
למעלה הכי עליונה, הגאולה וביאת המשיח וע"ד הנאמר (תבוא כו, יט): "ולתתך
עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהילה ולשם ולתפארת", שיתקיים בשלימות
בביאת המשיח והגאולה!
¹ ויקהל ל"ה, א.

² לקו"ש ח"י"א פרשת תרומה א', ע' 111. ושיחת מוצש"פ כי תשא היתשלי"ט
(שנשמעה בשיחה היומית).
³ אדר"י פי"א, א.

שהיתה שם **אחדות נפלאה** כמ"ש במצוות **"הקהל** את העם האנשים והנשים והטף".

מלוה ולוה – לוויה וחיבור ישראל

ה. וגם המילים **"מלוה ולוה"** מבטאים את האחדות והחיבור שביניהם וכפי שכותב הצמח צדק, באוה"ת⁴ עה"פ: **"אם כסף תלוה את עמי"**⁵; שמלוה מלשון לוויה וחיבור ע"ד הנאמר: **"הפעם ילוה אישי אלי"**⁶ שמורה על החיבור שבין יהודים שנעשה ע"י ההלוואה, ואפילו יותר מאשר ע"י הצדקה, כי ע"כ נעשה שעבוד של הלוה למלוה, וגם המלוה עוזר ללוה ע"י ההלוואה להשתקם ולצאת מעניותו לסחור בכסף, משא"כ ע"י צדקה, זה רק חיבור לשעת הנתנה.

ו"ילוה אישי עלי" הוא גם כמ"ש בחסידות רמז לחיבור עם הקב"ה, וכמובן ע"י ההלוואה אומרים חז"ל שיהודי מתקשר עם הקב"ה כמ"ש במדרש על המילים **"אך כסף תלוה את עמי"** – את עמי.

הגמ"ח והאחדות מביאים הגאולה

ה. וגמילות חסדים מביאה את הגאולה כדברי הגמ"ז⁷: **"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"**, ובפרט ע"י הלוואה וגמילות חסדים, [כפי שמאריך בזה אד"ש מה"מ בשיחה על ה' מלוה ולוה כשלמדו במחזור ב' בשנת תשמ"ו שציטטנו בגליון הקודם], כנ"ל שפועלת האחדות בין היהודים. והאחדות בפרט מביאה את הגאולה, וכמו שאמר אד"ש מה"מ בשיחה הראשונה דליל א' דיו"ט חג הסוכות בשנת הקהל תשמ"א, ש"הקהל" קשור עם ביאת המשיח והגאולה השלימה, שאצלו נאמר בברכת יעקב אבינו ליהודה⁸: **"עד כי יבוא שילה, ולו יקהת עמים"** ומפרש רש"י לשון אסיפה, היינו, ש"הקהל" הוא אותו השורש כמו **"יקהת"**

ויקהל – מביא "יקהת עמים"

ו. אפשר לשאול מה הקשר בין **"הקהל"** ל"יקהת"?; כאן השורש **"קהל"** וכאן **"קהת"**, ומדוע אומר אד"ש שהם ענין אחד?!

וכנראה ההסבר שזה מתאים לשיטת אותם המדקדקים שסוברים שלשורש של כל פועל שהוא בן 3 **אותיות**, השורש של השורש הוא 2 אותיות, שבזה הוא שוה לשורשים אחרים עם אותם שתי אותיות, והאות השלישית משתנה לפי התוכן והמשמעות [ולדוגמא; כמו בשורשים שמתחילים באותיות **פר'** או **רע'**]; ולכן בשורשים **"קהל"** ו"קהת" השורש הוא **קה'** והאות השלישית היא **לי** או **ת'**.

ובענין זה הוסיף אד"ש באותה שיחה בקשר להוצאת **"קה"ת"** – שזה לא רק ר"ת קרני הוד תורה, אלא גם המילה קה"ת היא מכוונת שמורה על ביאת המשיח, עפ"י הפסוק הנ"ל **"ולו יקהת עמים"**. כי הוצאת ספרי קה"ת הם הפצת המענינות שמביאים ל"אתי מר" – ביאת המשיח והגאולה.

וישי הוליד את דוד

ז. ובהמשך להנ"ל אמר אד"ש מה"מ בשיחה זו עוד טעם שהקהל והאחדות מביאים את הגאולה והמשיח; עפ"י מה שנאמר בסוף מגילת רות: **"באלה תולדות פרץ וגו' וישי הוליד את דוד"**; ש"ישי" – רומז על האחדות של ישראל, כי הוא ר"ת **"יחד שבטי ישראל"**, שהיחד והאחדות של שבטי ישראל מוליד את **"דוד"**; מביא את **דוד** מלכא **משיחא!** והגאולה השלימה! שזהו תוכנה ומטרתה של מצות ה"הקהל", ועד"ז בענינו פרשת **"ויקהל"**; שהיא איחוד ואסיפת כל עם ישראל. ובפועל רואים שבהמשך לזה נבנה המשכן שהוא התחלת והקדמה לכל בתי המקדש עד ביהמ"ק השלישי שזהו ענין של הגאולה השלימה, וכפי שנפרט להלן (אות י') בעז"ה.

פורים – אחדות ישראל!

ח. וענין ההקהל והאחדות המתבטא בפרשתנו ויקהל ובהלכות מלוה ולוה קשור לחודש **אדר** ולמי הפורים, שהרי לומדים הלכות אלה בחודש זה ובימי הפורים קטן ושושן פורים קטן ובימים שלפניהם ואחריהם, וכל החודש ענינו ותוכנו האחדות של ישראל ובמיוחד ימי הפורים שבו [וכנאמר **"החודש אשר נהפך להם וגו"**, והדין הוא שבדיעבר ובשעת הדחק **"כל החודש כשר לקריאת המגילה"**]. וכן לדברי המשנה: **"אין בין אדר ראשון לאדר שני אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים"**, ומבאר אד"ש שבכל הענינים הם שוים מלבד במצוות היום ואומר אד"ש על פורים קטן: **"זה הקטן גדול יהיה"**.

והנקודה התיכונה בענין הפורים, גם בגזירה וגם בפעולות לביטולה, וגם בחגיגה והשמחה על הנס ומצוות ימי הפורים, היא אחדות היהודים;

א) **בגזירה** המן אמר: **"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים"** וכביאור החסידות שבדברי המן היה קטרוג על עם ישראל (מלבד מה שבהם נמצא ה"אחד" – הו"י אחד, **"נר הו"י נשמת אדם"**, שצריכים להדגיש ולפרסם את אחדות הו"י) מפרשים **"עם אחד"** שצריך להיות אצלם האחדות והחיבור של ישראל ובמקום זה **"מפוזר ומפורד"**.

ובהמשך לזה הייתה הגזירה **"להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים** מנער ועד זקן טף ונשים" וכל זה **"ביום אחד"** ובפעם אחת [והניצחון על אויבהם הי' גם בכל העולם (מלבד בשושן) **ביום אחד** - וגם החגיגה והשמחה ביום א' – יום הפורים, והוא כיום הכיפורים **"אחת בשנה"**]

ב) **בפעולות** לביטול הגזירה עשו אותם באופן של **אחדות**;

קודם כל הדבר הראשון שאסתר אמרה למרדכי **"לך כנוס את כל היהודים"** שזה כולל גם שמרדכי אסף עשרות אלפי ילדים ואמר איתם את הפסוקים **"עוצו עצה ותופר"** – כ"ב אלף ילדים.

וכללות היהודים התכנסו יחד לצום ולתשובה תפילה וצדקה ואחר כך במלחמה עם אויביהם השונאים, לחמו באופן של התאחדות כמש"נ במגילה כמה פעמים **"נקהלו ועמוד על נפשם"** או **"להקהל ולעמוד על נפשם"**.

ג) **בשמחה ובחגיגה** על נס ההצלה שהיתה על כל היהודים, וחגגו כולם יחד כמו שנאמר: **"והעיר שושן צהלה ושמחה"**.

ד) ולכן **מצוות ימי הפורים** אומר אד"ש גם

⁴ משפטים ע' אקסט.

⁵ משפטים כ"ב, כד.

⁶ יוצא כ"ט, לד.

⁷ ב"ב י, א.

⁸ יוחי מט, י.

גלות כביכול הכל היה בעוון שנאת חינם! ופירוד לבבות ר"ל" ולכן כתוב בתיקונים דשכינתא איהי מרעא בגלותא כבי'. [ולכן הקמת המשכן באה בהמשך ל"ויקהל" – ע"י האחדות].!

וע"י שמחזקים את האהבה והאחדות מתקנים את סיבת החורבן ומחזירים שוב את עם ישראל והשכינה לארץ ישראל ולבית המקדש, "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים" מיד ממש, נאו!

12 "תקות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. מלוה ולוה חיבור ואחדות ישראל, ומל' לווה - ומשפיע ומקבל.
- ב. בריש פרשת כי תשא מחצית השקל - אחדות ישראל.
- ג. פרשת "ויקהל" - אחדות ישראל. קהל א'.
- ד. ויקהל ונדבת המשכן גם ילדים וילדות.
- ה. תוכן אדר ופורים קטן - אחדות ישראל.
- ו. הגזירה וביטולה ומצוות הפורים - אחדות ישראל.
- ז. טוען ונטען - בדרך שלום ועפ"י תורה.
- ח. טוען ונטען - משפיע ומקבל בהמשך לויקהל.
- ט. בפרשת פקודי - הקמת המשכן וע"י H ובזכות השלום והאחדות.
- י. השלום והאחדות מביאים המשיח והגאולה - ומיסמך גאולת פורים לגאולה השלמה!

מבטאים את אחדות ישראל; כמו מקרא מגילה וקריאת התורה שעושים במנין ובציבור, ואמירת "ועל הניסים בתפילה שמשתדלים להתפלל בציבור, ומצוות "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" שמבטאים את אחדות ישראל ומצות הסעודה והשמחה בפורים שמשתדלים לעשות את זה בצוותא כמש"כ "משפחה ומשפחה ועיר ועיר".

ובנוסף למ"ש בגליון הקודם ש"אדר" - משמעותו - א' דר הינו שנעשה דירה לאלופו של עולם שדר שם, והרי הקב"ה והשכינה שורה רק במקום שיש אחדות ישראל כמו שמצוטט בתניא הזוהר: "דקודשא בריך הוא לא שריא באתר פגים".

וי"ל א' דר גם רמז לר"ת אחדות, אהבה.

וע"י האחדות והאהבה באה הגאולה ע"י המשיח, שזהו תוכן פורים, ובפרט בשנה מעוברת, כביאור אד"ש מה"מ: "מיסמך גאולת פורים לגאולה השלמה, מיי"ד ממ"ש, נאו!"

טוען ונטען - משפיע ומקבל

ט. אפשר לומר שגם "טוען ונטען" - הוא רמז לאהבה ואחדות ישראל;

מלבד הפירוש כפשוטו שמדובר כאן שבעלי הדין מסדרים את טענותיהם אחד בפני השני או בפני הב"ד, ומקשיבים בנחת אחד לשני כדי להגיע לבירור מהו דין התורה במקרה שלהם, ועי"כ סוף סוף נעשה אחדות ואהבה ביניהם כאשר מבצעים ועושים את דין התורה. שזוהי המטרה של הלכות טוען ונטען שיגיעו ביניהם לאחדות ולשלום ושלום -

בנוסף לזה אפשר לומר שכמו במילים מלוה ולוה מרומז ענין האחדות ומשפיע ומקבל כנ"ל, עד"ז ובדומה לזה גם במילים טוען ונטען מרומז בדרך צחות ענין המשפיע והמקבל (שמביא לאחדות) שאין המשמעות טוען ונטען ענין של מלחמה, ריב, או ויכוח אלא כדלקמן;

טוען כמשמעותו שמטעין על הזולת, ונטען - המשמעות שמקבל אליו הטענות [והרמב"ם רומז זאת בשם "טוען ונטען" שרומז למשפיע מקבל]. וכנ"ל ע"י שיש טוען ונטען עפ"י תורה מגיעים לאחדות שלום ושלום ביניהם. וכנ"ל שזהו תוכן פרשת "ויקהל" וחודש אדר.

ע"י האחדות - הקמת המשכן!

י. וגם פרשת פקודי קשורה בענין האחדות; כי הקמת המשכן בפועל היתה בפרשת פקודי (בפרשת ויקהל מדובר על ציווי משה לישראל את פרטי הקמת המשכן ואחר כך עשיית המשכן וכליו) ובפרשת פקודי מדובר על דבר עשיית הבגדי כהונה והקמת המשכן ופרטי סידורו והתחלת העבודה שבסיום הפרשה מדובר שע"י כל זה היתה השראת השכינה "כי" שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן".

והשראת השכינה היא דווקא כשיש אחדות ושלום בין היהודים בכל עם ישראל, כפי שמובא בתניא¹⁰ מאמר הזוהר: "דקודשא בריך הוא לא שריא באתר פגים". ובאגרת הקדש¹¹ כתב שלכן היה החורבן ונפילת ישראל בגלות והסתלקות השכינה "בבחינת

משפחה ומשפחה!
בא' מהתוועדויות פורים אמר כ"ק אד"ש מה"מ: היות ובמגילת אסתר כתוב שחוגגים את הפורים "משפחה ומשפחה" היינו שצריכים לחגוג לכל לראש עם המשפחה, וזה מראה עד כמה חשוב להדגיש ולחזק הקשר המשפחתי, ובפרט בדור ובזמן האחרון עם כל התהפוכות והבלבולים, ולכן הורה אד"ש שבכל משפחה ישתדלו לפחות פעם אחת בשבוע, שכל המשפחה, ההורים וכל האחים והאחיות ישבו ויסעדו סעודה א' לפחות ביחד, והרבי מציע שזה יקיימו בליל שבת שכל המשפחה והבנים והבנות יסעדו יחד. וגם בחורי ישיבה למרות שכרגיל אוכלים במטבח הישיבה, פעם בשבוע (כדאי בליל שבת) שיאכלו בביתם עם כל המשפחה. [כנראה כוונת הרבי אם הישיבה נמצאת בתחום שבת של הבית, ולא שחייבים כל שבת ליסוע הביתה].

לא לפגוע בסדר הישיבה

פעם התחילו ההתוועדויות הגדולות של כ"ק אד"ש מה"מ בכל יומי דפגרא בחורף בשעה 8:30 (בקיצ הן התחילו אחרי תפילת מערבי ב-9:30), ובשנים אח"כ שינה אד"ש שגם בחורף התחיל ההתוועדויות בשעה 8:30.

¹² יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה רחב את המרגלים של יהושע, ועל ידו משפחה תלו את תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

⁹ פקודי מ, לה.

¹⁰ פל"ב.

¹¹ סי' ל"א.

צריכים ללמוד ולשנן כל דבר פעמים רבות ("קנעלען מיט אים = לעסות איתו) וזה צריך להיות בכל העניינים שבתורה.

ואם לומדים הלימודי חול מצד שמחשיבים הנושאים והלימודים יש בזה את טומאת החכמות חיצוניות כמבואר בתניא סוף פרק ח'.

וראינו שמתו שלאד"ש הייתה הזדמנות "לבטל" את הלימודי חול עשה זאת, כמו לדוגמא כשהי' מדבר על ימי החופש הי' תמיד אומר "חופש מלימודי חול", כי בלימודי קודש, תורת חיים, אין אף פעם חופש מהחיים.

ב. וזה דבר חיוני, שהתמימים ואנ"ש ידעו דעתו הקי' של הרבי כמה מופרך להכניס לימודי חול במוסדות החינוך, ובמקומות שכן למדו זה רק בדיעבד דדיעבד, כי חשבו שבאותם מקומות הורים לא ישלחו את ילדיהם למוסד שלהם או שחשבו שלא יקבלו תמיכה מהממשלה, וגם אז כמדובר בגליון הקודש צריכים להשתדל לצמצם כמה שאפשר. וחבל שכמה מאנ"ש והתמימים לא יודעים ידיעה בסיסית זו, ועלינו לפרסם הדברים שצריכים לעשות הכל שלא יכניסו לימודי חול לבתי הספר. ומה שאמר אד"ש להתחיל לימודי חול מגיל תשע (כי על שתיל קטן צריכים יותר לשמור) הכוונה רק בדיעבד להורים שאינם "כלים" לקבל ההשקפה הנכונה.

לא להכנס ללימודי חול

ג. היו לי חברים שלמדו בישיבת תורת"ל ברחוב בעדפורד ששם למדו קצת מקצועות חול, אבל לילדי "שפיץ חב"ד" אמר הרבי שלא יכנסו לשיעורים אלה.

ד. בישיבת "אוהלי תורה" שלא לומדים כלל לימודי חול שאד"ש עודד ודחף כ"כ שיקימו, פעם רצו להכניס קצת לימודי חשבון מינימליים הנחוצים, ואד"ש בשום אופן לא הסכים, וכנראה מהטעמים הנ"ל שכתבנו.

לימוד דקדוק לשון הקודש

ה. ואין הדברים אמורים על לימוד מקצוע הדקדוק של לשון הקודש, וידיעת דברי ימי ישראל, שאלו מקצועות קודש, שאד"ש עודד שגם בחורים מבוגרים בתומכי תמימים ילמדו וידעו.

ובתורת"ל 770 לימד בהוראת אד"ש הבעל קורא הרה"ח **מרדכי** ("הבלשן") ז"ל **שוסטערמאן**, שהכין מערכות שיעורים ולימד התמימים (ומשיעורים אלה לימד אותנו בשנות הכפ"ים הרה"ח יודעל ז"ל קעלער בישיבת תורת"ל בכפר חב"ד).

לעילוי נשמת

הרה"ח **אברהם יצחק** ב"ר משה חיים ע"ה יארצייט ח"י אד"ר

יה"ר שיהי' מליץ טוב עבור בני משפחתו שיחיו להצלחה בכל ענייניהם בגשמיות וברוחניות מתוך הרחבה בריאות אושר ושמחה תמיד כל הימים ולרוות רוב נחת יהודי חסידותי מכל יוצאי חלציהם ויקויים בקרוב "הקיצו ורגנו שוכני עפר והוא בתוכם" ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממ"ש נאו!
נדפס ע"י בנו הרה"ח **משה חיים** שיחי' **קארענבליט**

(דברים שנאמרו בסעודות סימני הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ובהתוועדות פורים תשמ"ה אמר: שהסיבה שמתחיל להתוועד בשעה 9:30, היא בגלל שיש סדר הישיבה עד אז. ואם כן למה בפורים מתחיל ב-9:30 הרי בוודאי אין סדר הישיבה, וע"כ אמר הרבי שהסיבה היא כדי שכל א' יסעוד ויחוג קודם את סעודת ושמת פורים במשפחתו ובחוגו, ואח"כ יבואו למקום מרכזי וכללי לחוג עם הרבים.

והי' כדאי לעורר את הגבאים מארגני ההתוועדות הגדולות ב-770, שאין מהרבי רשות ע"כ לפני השעה 9:30.

לפני החתונה נר א'

א' הסיבות ע"כ שהרבי הורה (כשיצא אד"ש מה"מ במבצע נש"ק בשנת תשל"ד-ה) שבת עד החתונה תדליק בערב שבת **רק נר אחד**; הוא כדי שהבת הבוגרת תרגיש עצמה נחותה ופחותה מאימה, שמדליקה לפחות 2 נרות, וע"כ גם תרגיש צורך ומשיכה להיות בשבת בבית עם המשפחה, ותדליק בערש"ק הנר עם אימה.

כ"א יקבל "ידין ידין"

בא' מהתוועדות בפורים אמר אד"ש:

"אני הרי בא כל פעם עם גזירות חדשות... (וחייך לעצמו מעט) מי שגמר ללמוד ונבחן וקיבל סמיכה "יורה יורה", שילמד ויעשה גם "ידין ידין"! היינו שהרבי רוצה שכ"א מהתמימים ואנ"ש יהי' גם רב וגם דיין.

וכך גם במכתב אד"ש לשלוחי קודש לארה"ק בשנות הלמד"ים אחרי שהיו ולמדו כמה שנים בכולל שאלו במה ובאיזה שטח להסתדר, והרבי ענה במכתב את סדר העדיפויות, ועדיפות ראשונה היתה שיהיו רבנים ודיינים, ורק אח"כ להיות שליח בבית חב"ד, וכנראה הסיבה שלמרות שבת חב"ד זה מוסד של הרבי, אבל לרבנים ודיינים יש סמכות וכת של תורה ומרא דאתרא על המקום.

שליחת לימודי חול

א. בגליונות האחרונים נכתב על יחסו ודעתו של אד"ש באופן שלילי ללימוד מקצועות ולימודי חול במוסדות החינוך.

ואד"ש סובר שבת הספר ומוסדות החינוך מיועדים ללמוד את לימודי הקודש מספרי הקודש, ולא לערב שם ח"ו שום לימודי חול, ואולי הכוונה גם שאצל הילדים לא יתערבו ולא "ישתוו" בהרגשתם ויחסם למקצועות אל כל מקצועות ולימודי קודש.

שאם ישאלו ילד מה לומד בחיידר ובבית-הספר יענה: "קמץ א - א, ומה טובו אוהליך ובראשית ברא ושמע ישראל, ומאימתי קורין את שמע" וכן לומד $2=1+1$, ואיפה נמצאת אמריקה בגלובוס ובמפה וכדומה, וההרגשה תהי' שאת שניהם לומד על ספסל הלימודים.

ודעתו של אד"ש שהחיידר ובית הספר והישיבה מיועדים אך ורק ללימודי הקודש בספרי הקודש, והידיעות שצריכים בשביל החיים לומדים תוך כדי החיים, כמו לדוגמא כיצד לשרוך נעלים לא צריכים ללמוד בכיתה אלא לומדים בבית וכדומה, וכך בשאר הדברים שצריכים לחיים.

וגם כשהנער מבוגר יותר הוא קולט הידיעות הרבה יותר מהר ובפעם א' ואין צורך לשנן הדברים, משא"כ עם ילד